

[Socialministeren.]

tier, hvilket dog paa Forhaand tyder paa, at man ikke har anset det for upraktisk, hvad her blev foreslaaet. For det andet vil jeg gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at det ikke er Staten, ikke Socialministeren, som maaske mange vil bilde sig ind, der skal sidde og forestaa alt dette. Loven er i Virkeligheden en Lov om Statsstøtte til det private Initiativ, udfoldet af mindre, offentlige Organisationer som Kommuner, Foreninger o. s. v. Derfor er det praktiske Folk, som vil komme til at stille disse Forslag, det er praktiske Folk, der vil komme til at udtale sig om Forslagenes Egnethed. Jeg synes derfor, det er det ærede Medlem, der for en Gangs Skyld — jeg ved for øvrigt ikke, om det ikke er almindeligt — ser teoretisk paa Sagen, og det er os andre, der tager praktisk paa den, for vi siger: Hvis vi ikke faar begyndt paa det, sker der ingenting. Men det er vel til syvende og sidst ogsaa det, det ærede Medlem ønsker.

Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Ludvig Christensen) var ked af Begrænsningen til de 4 Maaneder. Jeg forstaaer i og for sig godt, at det ærede Medlem er ked deraf. Som det ærede Medlem vil have set, har jeg i Folketinget udtalt, at jeg oprindeligt havde tænkt at foreslaa 6 Maaneder, men det kan ikke nægtes, at der er flere Hensyn at tage, baade til Udgifterne og til Kommunernes Refusion, saaledes at jeg altsaa er blevet staaende ved som Forsøg at sætte 4 Maaneder; thi hvis Forsøget lykkes, er det givet, at der indenfor det begrænsede Beløb vil komme saa mange flere ud, hvis det drejer sig om 4 Maaneder, end hvis det drejer sig om 6 Maaneder. Hensynet til Udgifterne har naturligvis ogsaa ført til, at de oprindeligt foreslaaede 2 Kr. 50 Ø. er blevet sat ned til normalt 2 Kr., hvilket jo ikke betyder, at det skal være nøjagtigt 2 Kr. til alt, hvad der foreslaas, men at Gennemsnitsudgiften skal holde sig deromkring.

Til den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti (Fritze Teisen), for hvis Tilslutning jeg allerede har takket, vil jeg sige, at det ikke er rigtigt, naar det ærede Medlem mener, at det er Borgerrepræsentationens Mindretals Tanker, der har vundet Tilslutning hos undertegnede. Før denne Forhandling fandt Sted i Borgerrepræsentationen havde vi længe i Socialministeriet været beskæftiget med dette Problem og med stor Interesse studeret Forholdene andre Steder, navnlig i Tyskland. Som Følge deraf var det ganske uafhængigt af Borgerrepræ-

sentationens Forhandlinger, at Socialministeriet tog Spørgsmaalet op.

Jeg maa advare den ærede konservative Ordfører imod at udlaane den tyske trykte Redegørelse for den frivillige Arbejdstjeneste til den ærede Ordfører for Venstre. (Afbrydelse af *Fritze Teisen*). Jeg hørte ikke Afbrydelsen, men jeg gaar ud fra, at det ærede Medlem kun kan være enig med mig om, at det vil være meget farligt at udlaane denne Redegørelse til den ærede Ordfører for Venstre. Saa teoretisk som dette ærede Medlem er indstillet, vilde det have en meget uheldig Indflydelse paa ham at se alle de praktiske Resultater, der er fremkommet ved den frivillige Arbejdstjeneste i Tyskland. Dermed være ikke sagt, at disse Resultater eller den Form, denne Arbejdstjeneste har faaet, tiltaler mig eller i al Almindelighed vil tiltale den danske Befolkning, men det kræves jo heller ikke for at kunne se, at det er muligt at skabe noget praktisk paa dette Omraade. I Tyskland tilrettelægges man det paa sin Maade, andre Steder paa deres Maade, herhjemme tilrettelægges man det formentlig bedst paa den foreslaaede Maade. Derfor vil jeg med det samme sige til den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti, at hvis det skulde vise sig, at denne Lov ikke faar videre praktiske Resultater i den Skikkelse, hvori den foreligger, saa maa det ærede Medlem ikke gaa ud fra, at det med den nuværende Regerings Bistand vil blive en Overgangslov, der i mindste Maade tilsigter at skabe Tvangsarbejde. Det bliver det ikke. Det er tænkt, som det er skrevet: et Tilbud til de unge og et Tilbud til dem, der interesserer sig for de unge, om Statstilskud paa rent frivilligt Grundlag, og anderledes vil det ikke blive.

H. C. Andersen: Den højtærede Minister sagde i sin Omtale af den Henvendelse, der udgik til Offentligheden, at der kom efter denne Henvendelse praktisk anvendelige Forslag frem. Ja, der kom Vink frem, saaledes at man kunde bygge dette Forslag op, men det er jo netop det, jeg hævder, at jeg tror ikke paa, det er praktisk anvendeligt; jeg tror ikke, at man ved at gennemføre dette Lovforslag kan naa det Maal, man har tænkt sig at ville naa derved.

Jeg omtalte det for mig usmagelige i at se denne Mængde Landbøunddom vandre rundt her i København og spurgte den højtærede Minister, om han ikke saa paa det paa samme Maade: at de unge Mennesker hellere burde blive hjemme, hvor de hører til. Hertil svarede den højtærede Minister,